

De Geus

Wit en anderen hebben daarom gevraagd. Mevrouw Verburg heeft specifiek gevraagd naar een paar modaliteiten inzake de levensloop.

De zware beroepen zijn voor het kabinet een zeer belangrijk punt. Wij hebben heel goed geluisterd naar de vakbeweging en de werkgevers die zeiden dat wij moeten oppassen dat wij in dit stelsel en in deze structuurverandering de mensen die zeer zware beroepen uitoefenen en soms heel jong begonnen zijn, niet tussen wal en schip laten vallen. Wij hebben daar heel serieus over nagedacht. Daarom zijn twee, drie cruciale elementen met name met het oog op die groep in de eindstand verwerkt.

In de eindstand is de mogelijkheid verwerkt van een extra pensioenopbouw, hoger dan 70%. Omdat je 2,25% per jaar opbouwt, is dat vooral van betekenis voor de mensen die vrij lang deelnemen aan het arbeidsproces. Mensen die 40 jaar meedoen, kunnen zelfs aan 90% komen. Mensen die meer dan 40 jaar werken en aan 100% komen, kunnen het opgebouwde ouderdomspensioen ook gebruiken om wat eerder met pensioen te gaan, dus een soort voorbode op een flexibel pensioen zoals dat door deze en gene wordt bepleit. Dit is ook serieus gezien als een handreiking. Men herinnert zich misschien dat de staatssecretaris van SZW daar in maart mee gekomen is.

Het tweede punt is dat, door de mogelijkheid te houden van een collectief prepensioen bij 62,5 jaar en door in laatste instantie, in de eindstand, maximaal 125% te sparen voor levensloop, de effectieve uittreedleeftijd op 60,7 jaar komt te liggen voor degenen die willen sparen, en waar werkgevers en vakbonden het samen willen afspreken. Voorwaarde is dan wel dat men genoeg neemt met 70% van het laatstverdiende loon, maar dat is geen onredelijk percentage. Bij de vakbeweging wordt daar ook vaak mee gerekend.

Mevrouw Verburg heeft in verband met de levensloop gesproken over een percentage van 200. Dat zou dan niet moeten gelden om nóg weer een jaar eerder dan met 60,7 jaar het arbeidsproces te verlaten, zo zou ik denken. In het kabinetsbeleid gaat het om een plan voor 150%. Ik neem aan dat wij spoedig een bespreking hierover met de Kamer zullen hebben, en dan heb ik goede nota genomen van de wens van de

CDA-fractie om die ruimte te vergroten.

Op dat moment is het ook van belang om met elkaar te spreken over het moment van invoering. Het kabinet heeft steeds gezegd "hoe eerder hoe liever", maar als wij nog ruimte willen maken voor overleg, is de tijd al wel heel krap geworden als wij de oorspronkelijk beoogde invoeringsdatum willen halen, namelijk 1 januari 2005. Ik vrees dan ook dat wij toch uit zullen moeten gaan van 1 januari 2006, maar wij zullen daar nog eens goed naar kijken.

Als wij komen te spreken met de Kamer over de wetsvoorstellen inzake levensloop, kunnen wij de zaken als één geheel bezien. Ik ben niet pessimistisch over de besprekingen met het parlement over goede regelingen voor VUT en prepensioen en voor levensloop.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 14.18 uur tot 15.00 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan voor de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingebracht, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de CDA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Financiën het lid Koopmans tot lid in plaats van het lid Eurlings.

Aangezien voor de stukken gedrukt onder de nummers 29491, 29500, 29501, 29504, 29511 en 29512 (R1757) de termijnen zijn verstreken, stel ik voor, dat wat deze Kamer betreft, de daarbij ter stilzwijgende goedkeuring overgelegde stukken zijn goedgekeurd.

Aangezien voor de stukken 23490, nrs. 323 en 324, 29493, 29525 en 29526 de termijnen zijn verstreken, stel ik voor, deze stukken voor kennisgeving aan te nemen.

Ik stel voor, de stukken 17050, nr. 260, 19637, nr. 811, 22831, nr. 47, 26407, nr. 20, 26419, nr. 16, 28274, nr. 7, 29200-III, nr. 18, 29200-V, nr. 75, 29200-VI, nr. 131, 29200-VII, nr. 51, 29200-XIV, nrs. 83 en 84 en 29200-XVI, nr. 223 voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Dijkma.

Mevrouw **Dijkma** (PvdA): Voorzitter. Vanochtend werden wij opgeschrikt door een bericht in de Volkskrant over een geheim CPB-rapport over de Zuiderzeelijn dat door de regering niet naar de Kamer zou zijn gestuurd. In de loop van de ochtend heb ik inmiddels wat onderzoek laten verrichten. Daaruit bleek dat het rapport bij de Kamer bekend was, maar ook dat er een kabinetstandpunt was beloofd op basis van dat rapport. Ik heb alle stukken nog eens nagekeken, maar ik kan dat standpunt niet vinden. Ik heb de behoefte om naar aanleiding van het krantenbericht de minister van Verkeer en Waterstaat een brief te vragen waarin zij ingaat op het bericht van hedenochtend. In het bijzonder ben ik geïnteresseerd in het antwoord op de vraag of er een aanbevelingsbrief van het CPB is geweest richting kabinet en, zo ja, waarom de Kamer die brief niet heeft gekregen. Ook wil ik graag weten of er een officiële kabinetsreactie is geweest op het CPB-rapport, in hoeverre dat rapport een rol heeft gespeeld in de besluitvorming van het kabinet en waarom het kabinet in vredesnaam alleen de NEI-studie als uitgangspunt heeft genomen voor de besluitvorming.

De door mij gevraagde brief wil ik graag nog aan het einde van deze week ontvangen zodat wij hem aan de orde kunnen stellen in een procedurevergadering van de commissie over de vraag hoe verder om te gaan met de discussie over de Zuiderzeelijn.

De heer **Hofstra** (VVD): Voorzitter. Ik ben vanochtend in het geheel niet

Voorzitter

geschrokken. Ik dacht dat de Volkskrant een bericht afdruckte van drie jaar geleden. In maart 2002 hebben wij over dit belangwekkende onderwerp gesproken en toen waren er ook al CPB-rapporten. Het is dus allemaal oud nieuws. Ik heb er overigens geen bezwaar tegen dat mevrouw Dijkma een dergelijke vraag aan het kabinet stelt. De Zuiderzeelijn maakt al onderdeel uit van het procedureoverleg in de commissie en er is alles voor te zeggen dat wij mede aan de hand van de gevraagde brief volgende week een verstandig besluit nemen.

De heer **Van Hijum** (CDA): Mevrouw Dijkma gaat natuurlijk over haar eigen verzoeken, maar bij mijn weten is het CPB-rapport bekend bij de Kamer. Het kabinetsbesluit over de Zuiderzeelijn is mede gebaseerd op de uitkomsten van dat rapport. Er wordt ook naar verwezen. Het is overigens niet een zelfstandig onderzoeksrapport, maar meer een toetsingsrapport waarin andere onderzoeken worden beoordeeld. Ik vraag mij dus af of het verzoek van mevrouw Dijkma veel toevoegt aan wat wij al hebben.

Mevrouw **Dijkma** (PvdA): Ik heb het stenografisch verslag van het debat op 15 maart 2002 er nog maar eens op nagelezen. Er is slechts één lid geweest dat heeft verwezen naar het CPB-rapport en dat was de heer Van der Steenhoven namens de fractie van GroenLinks. Minister Netelenbos heeft daarop niet of nauwelijks gereageerd. Het rapport van het CPB was bekend ± alle publicaties van het CPB zijn in principe bekend bij de Kamer ± maar ik ben vooral geïnteresseerd in de vraag of bij dat rapport een aanbevelingsbrief zat en of die brief openbaar is gemaakt. Ook wil ik graag weten welke rol die brief heeft gespeeld in de besluitvorming van het kabinet.

De heer Hofstra heeft voorgesteld om volgende week in de tweewekelijkse procedurevergadering van de commissie hierover verder te spreken. Daar heb ik natuurlijk geen enkel bezwaar tegen, als de door mij gevraagde informatie tenminste voor die tijd beschikbaar is.

De heer **Van Hijum** (CDA): Die informatie is er naar mijn weten al. In de brief van 21 december 2001 zegt het kabinet dat het mede op

basis van de CPB-rapporten tot deze conclusies komt.

Mevrouw **Dijkma** (PvdA): Dit is ook de enige regel die het kabinet hieraan besteedt. Als u daarmee genoegen neemt, wens ik u veel succes, maar volgens mij hebben wij in de afgelopen jaren geleerd dat er voor dit soort megaprojecten meer nodig is om een zelfstandig besluit te nemen. Aangezien dit kabinet onlangs in de nota Ruimte het besluit om met de Zuiderzeelijn verder te gaan nog eens heeft bevestigd, lijkt het mij voor de Kamer van belang dat wij dat wat er is aan informatie en ook de kritische noten die er worden gekraakt, op tafel krijgen met een commentaar van het kabinet dat echt serieus genoemd kan worden. Ik hoop dat u mij daarin in ieder geval blijft steunen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Verkeer en Waterstaat.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Buijs.

De heer **Buijs** (CDA): De vaste commissie voor VROM zou graag zien dat deze of volgende week ruimte wordt gemaakt op de plenaire agenda voor een debat met de minister van VROM. Dit zal een kort debat zijn over de brief van 19 mei, getiteld: Het Nimby-instrument Onderbanken.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en een debat te houden met spreektijden van maximaal twee minuten per woordvoerder. Ik sluit niet uit dat het mogelijk is om dit debat reeds vanavond te voeren. Ik herinner eraan dat bij het vorige debat naar aanleiding van het verslag van een algemeen overleg ook de staatssecretaris van Defensie aanwezig was. Dit kan in ieder geval niet vanavond. Is dit een voorwaarde van de commissie?

De heer **Buijs** (CDA): Er kan worden volstaan met de aanwezigheid van de minister van VROM.

De **voorzitter**: Ik zal nagaan of dit

onderwerp kan worden toegevoegd aan de agenda voor vanavond.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Halsema.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Voorzitter. Gisteren heeft mijn collega Wijnand Duyvendak tijdens de regeling van werkzaamheden aandacht gevraagd voor het Belevingsonderzoek Schiphol waaruit bleek dat de vijfde baan in tegenstelling tot de beloften die regelmatig zijn gedaan, niet tot minder overlast leidt, maar tot meer overlast. Hij heeft u toen verzocht te bevorderen dat het onderzoeksverslag naar de Kamer wordt gestuurd. Dit is inmiddels ontvangen. Hij heeft gisteren al aangegeven dat hij een spoeddebat op basis van die informatie noodzakelijk vond. In zijn plaats doe ik nu een verzoek voor dit spoeddebat en ik voeg hieraan toe dat het onze sterke voorkeur heeft dat het nog deze week zou plaatsvinden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen. U spreekt over een sterke voorkeur voor deze week. Ik deel die voorkeur per definitie, omdat er wordt gevraagd om een spoeddebat en anders is het geen spoeddebat meer. Ik aarzel echter om opnieuw enorm te schuiven in de agenda voor deze week. Een aantal onderwerpen is al verschoven in verband met het debat van vanochtend. Ik kan niet anders dan u zeggen dat wij proberen om het deze week te doen. Ik wil echter openhartig zijn en daarom zeg ik dat ik de kans groot acht dat dit naar volgende week moet verschuiven. Ik stel voor om ook hier spreektijden van twee minuten per persoon te hanteren.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Ik waardeer uw openhartigheid. Ik zal dit doorgeven.

Aldus wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering in verband met de invoering van de branchegewijze premie-differentiatie voor kleine werkgevers (29292).**